

Köszöntelek Benneteket Karácsony másnapján, közösségi Karácsonyunk ünnepén: **Karácsony békéje legyen Veletek!**

Meglepetéssel készültem. De nem árulom el, hogy mi van a csomagban. Majd ha kibontom, megtudjátok.

Addig is tisztítsuk meg a szívünket minden bűnös gondolattól, szótól és cselekedettől, még a jónak elmulasztásától is, ha lehetséges. **Bánjuk meg bűneinket!...** Szerető Istenünk, bocsásd meg bűneinket és segíts, hogy megbántott testvéreink is megbocsássanak nekünk.

Ének: Kyrie... Gloria...

Imádkozzunk! Jó Atyánk, minden évben karácsonyozunk, minden évben olvassuk ugyanazt a történetet, és minden évben elmondjuk Neked, hogy mit jelent nekünk a betlehemi történet. Változott-e az életünk az elmúlt évek során. Szembesíts ma ezzel, Te, aki élsz és szeretsz...

Evangelium Lk 2, 1–7.

Történt pedig azokban a napokban, hogy Augusztusz császár rendeletet adott ki: írják össze az egész földet. Ez az első összeírás akkor történt, amikor Szíriában Kvirinius volt a helytartó. Elment tehát mindenki a maga városába, hogy összeírják. Felment József is a galileai Názáretből Júdeába, Dávid városába, amelyet Betlehemnek neveznek, mert Dávid házából és nemzetségéből származott, hogy összeírják jegyesével, Máriával együtt, aki áldott állapotban volt. És történt, hogy amíg ott voltak, eljött szülésének ideje, és megszülte elsőszülött fiát. Bepólyálta, és a jászolba fektette, mivel a szálláson nem volt számukra hely.

1) Mária altatója

*„A szép szűz Mária szent fiának imígyen énekel kis Jézusnak:
Örömet ringatlak, szívemből óhajtlak, aludj, aludj!
Aludj el magzatom, napom fénye, életem egyetlen szép reménye!
Örömet ringatlak, szívemből óhajtlak, aludj, aludj!”*

A gyerek tovább visít, Józsefet kiveri a veríték, a pásztorok tehetetlenül toporognak. Ekkor a kismama félrefordul és szoptatni próbálja a gyermekét. A gyerek elhallgat, szopik. Mária pedig csendesen beszélni kezd.

Jesuah, ne haragudj, drága kincsem. Nem tehetünk róla, szegények vagyunk. József csak egy ács és keményen dolgozik éhbérért. Én egy megesett lány vagyok, te meg törvénytelen gyerek, még jó, hogy József így is elfogadott és nem adott át engem a hatóságnak. Arról sem tehetünk, hogy ide kellett jönnünk, tudod a császár nagyon nagy úr, és tudni akarja, hogy hány alattvalója van. Nem tehetek róla, hogy a hosszú út miatt koraszülöttként születtem, és

arról sem, hogy a város egyetlen lakója sem fogadott be minket. Pedig József majd megbolondult kétségbeesésében. Mi szegények vagyunk, kis emberek és kiszolgáltatottak a végtelenségig. Biztosan az Isten akarta így... És potyognak Mária könnyei. Aztán megrázza rézvörös haját és mély lélegzetet vesz.

De kisfiam, nem lesz ez mindig így. Miért is lennél Te is szegény, földönfutó és üldözött? Nekem megmondta az angyal, hogy Te vagy a Messiás. Kicsi fiam, tudod, egyszer te gazdag leszel, nagyon gazdag. Király, mint Heródes király, vagy császár, mint a fenséges római császár, de mit beszélek, te leszel a királyok királya, még több, ennél is több, te leszel a mindenség királya. Aludj csak kicsim, aludj szépen.

A kisgyerek befejezte a vacsorát és édesdeden elaludt. József és mi, a pásztorok némán hallgattuk az álmokat szövő anyát. Ő pedig folytatta.

Főpap is leszel, mint Annás és Kaifás. Arany kupolás márvány templomot építenek neked és Te fogod bemutatni az legszentebb áldozatot. De mit beszélek, te magad leszel az oltáron, mint áldozat (?), mint áldozat bemutató (?), dehogy, te magad leszel az Isten, az Isten Fia. Aludj csak magzatom, napom fénye, életem egyetlen szép reménye.

És nem kell félned senkitől. Királyok, császárok lesznek a szolgálid, neked pedig olyan hadsereged lesz, amellyel legyőzöd az ellened forduló uralkodókat, királyokat, császárokat, hatalmas uralkodókat. Meglátod, szövetséget kötnek veled. Mindenki belátja majd, hogy a trón és az oltár szövetsége a világ feletti hatalom legjobb biztosítéka.

Ha pedig holmi csóró eretnekek próbálnak bántani téged, papjaid kinyomozzák őket és átadják a világi hatalomnak. Azok pedig majd máglyára vetik azokat, akik szegény istállógyerekek hívnak, emberfiának, és nem királynak, főpapnak, az Isten fiának! Akik kétségbe vonják, hogy te leszel az egész emberiség ítélő bírója. Mert te jössz majd el a világ végén ítélni eleveneket és holtakat!

Mária csókot lehelt gyermeke hidegtől kipirult arcára. Majd mosolyogva nézett Józsefekre és a pásztorokra, és méltóságteljesen kiegyenesedett, úgy énekelt: Örömet ringatlak, szívemből óhajtlak, én a boldog asszony, a szeplőtlen Istenanya!

2) Az öreg pásztor éneke

Mária altatója mennyei boldogságba ragadta el Józsefet és a pásztorokat. Angyali seregeket láttak maguk felett, és kinézve az óból a távolban királyokat vélték közeledni a betlehemi istállóhoz, kezükben kincsekkel: arannyal, tömjénnel és mirhával.

És akkor a sarokban megszólalt csendben az öreg pásztor, aki én voltam. Valami rongyos könyv volt a kezemben, rajta kopott felirat: Evangélium (Örömhír). Abból olvastam fel ostoba, hiteltelen, eretnek és ünneprontó szövegeket:

„Boldogok a szegények, mert övék a mennyek országa”.

„Boldogok a békességesek, ők Isten fiai”.

„Boldogok a szelídek, övék lesz a föld”

„Boldogok, akiket az igazságért üldöznek, övék a mennyek országa”...

Meg a legvadabb és legképtelenebb szövegeket:

„Add el mindened és jöjj, kövess engem”

„Aki nagy akar lenni, legyen mindenki szolgája”

„Tedd a hüvelyébe kardodat, mert aki kardot ránt, kard által vesz el”

„Senkinek sincs nagyobb szeretete, mint aki életét adja barátaiért”

„Szeressétek egymást, ahogy én szerettelek titeket”

--- Az öreg pásztor, aki én voltam ott Betlehemben, majdnem csonttá fagyva, még hosszan folytatta az olvasást, de én most itt abbahagyom, mert félek, hogy ez az altatódal már azoknak is sok, akik nem az istállóban, hanem egy tüskés bokorban születtek. Jobb, ha én is Mária altatóját folytatom: fényről és pompáról, gazdagságról és hatalomról, erőről és biztonságról álmodozva, hiszen nekünk is fényes templom kell, trón és oltár szövetsége, gazdag palota, gyermekeinek fényes jövő, az ágról szakadt eretnek Bokornak pedig dicsőséges karácsonyi tündöklés!

Betlehemi kicsi Jézusunk!

„Örömet ringatunk, szívünkből óhajtunk, aludj, aludj!

Aludj el magzatunk, napunk fénye, életünk egyetlen szép reménye!

*Örömet ringatunk, szívünkből óhajtunk, **aludj, aludj!**”*

8. Nota bene!

Kibontom a csomagom. Lehet, hogy többen ráismertek erre a szövegre, melyet szó szerint **10 évvel ezelőtt** mondtam el Karácsonykor, itt ezen a Portán. Nem lustaságból olvastam fel most ugyanazt, hanem mint mondtam, összehasonlításuképpen, hogy visszaemlékezve a 10 évvel ezelőtti elhatározásainkra változott-e az életünk?

Elsőnek megvallom, hogy nekem sikerült főleg az utolsó mondatot megvalósítani:

*„Örömet ringatlak, szívemből óhajtlak - de Te Jézus csak - **aludj, aludj!**”*

[Kovács László elmékedése elhangzott 2022. december 26-án
a Bokorportán, online csatlakozási lehetőséggel]

